

Sự Im Lặng về Một Vụ Thảm Sát Trên Biển Đông

James G. Zumwalt - Người dịch: Nguyễn Luận

“...chính sách ngang ngược tuyên bố chủ quyền vô lý của Trung Quốc trong khu vực là một cái tát vào luật pháp quốc tế và cộng đồng các quốc gia. Trớ trêu là, nó có thể mang lại hai kẻ thù cũ – Mỹ và Việt Nam – cùng hợp thành một mặt trận thống nhất đối kháng lại nó...”

“Đúng ba thập kỷ trước, một trong những tội ác tàn bạo nhất của thế kỷ XX đã xảy ra. Kỳ lạ thay – cả hung thủ và nạn nhân đều im lặng Hai mươi bốn năm sau đó, khi những kẻ chủ mưu giết người lên giọng công khai sự việc đó bằng lời lẽ cao ngạo, thì các nạn nhân lại một lần nữa im lặng. Tuy vậy, vào tháng 7/2018, những người bị hại – Việt Nam –

cuối cùng cũng chọn cách chính thức nói ra sự thật bằng việc cấp phép xuất bản một cuốn sách (Gạc Ma – Vòng Tròn Bất Tử, First News Trí Việt – ND) kể lại rất chi tiết vụ thảm sát. Điều thú vị là lần này, hung thủ – Trung Quốc, lại chọn cách giữ im lặng.

Bất kể lý do Việt Nam giữ im lặng suốt 30 năm qua là gì, nó cũng không đáng lo ngại bằng việc ngày nay Trung Quốc đang dần trở thành một mối đe dọa trực tiếp nghiêm trọng. Chính vì thế, vào ngày 10 tháng 7 vừa qua, một đơn vị xuất bản ở Việt Nam đã tổ chức một cuộc họp báo ra mắt cuốn sách được chính phủ cấp phép này. Có mặt ở đó là những người sống sót, vốn rất ít, cùng gia đình của những chiến sĩ quả cảm đã mãi mãi không bao giờ trở về.

Cuộc thảm sát tàn bạo ấy diễn ra ở bãi đá Gạc Ma, được biết đến trên các bản đồ của phương Tây với tên gọi Johnson South Reef, thuộc quần đảo Trường Sa – gồm 750 đảo, rạn đá, đảo san hô và những vùi đá ngầm. Trong lúc nhiều quốc gia cùng đòi chủ quyền với Trường Sa, thì vào tháng 3 năm 1988, mọi tranh chấp đều đổ dồn về cuộc đối đầu giữa Trung Quốc và Việt Nam tại ba rạn san hô kề sát nhau trên quần đảo này. Lường trước khả năng Trung Quốc sẽ cho quân chiếm đóng các bãi đá này, hai tàu vận tải Việt Nam là HQ-604 và HQ-605, đã đưa 73 binh sĩ đến Gạc Ma (và các đảo Colin, Len Đao – ND) để thực thi chủ quyền quốc gia (Con số này thực tế trên 100 chiến sĩ – ND). Hai chiếc tàu này chỉ được trang bị vũ khí hạng nhẹ, như những phương tiện vận tải, không thể trở thành mối đe dọa quân sự nghiêm trọng (súng trên tàu chỉ có hỏa lực giới hạn trong phạm vi 500m). Sau khi đưa được 73 binh sĩ lên đảo vào cuối ngày 13 tháng Ba, hai chiếc tàu này di chuyển đến 2 đảo san hô lân cận khác. Rạng sáng hôm sau, những người lính Việt Nam trên đảo Gạc Ma phát hiện được một lực lượng hải quân Trung Quốc gồm nhiều tàu vận tải, quân đổ bộ và các tàu khu trục, hộ vệ tên lửa trang bị hỏa lực mạnh đang tiến đến gần. Bên phía Trung Quốc có thể nhìn thấy quốc kỳ Việt Nam đang tung bay trên Gạc Ma và một đảo san hô khác là Cô Lin.

Những người lính Việt Nam quan sát được một số tàu chiến nhỏ, chở đầy thủy quân lục chiến Trung Quốc được vũ trang đầy đủ, lao ra khỏi tàu của họ và hướng đến Gạc Ma. Không có chỗ che chắn hoặc nơi ẩn nấp, các chiến sĩ Việt Nam lập tức tạo thành một vành đai phòng thủ 360 độ – với lá cờ của họ tự hào tung bay ở trung tâm — một thế trận về sau được gọi là “Vòng tròn bất tử”. Người Trung Quốc hiểu rằng hành động ấy là tuyên bố cho quyết tâm bảo vệ Gạc Ma bằng mọi giá của những người lính tay không Việt Nam. Họ bắt đầu cho quân đổ bộ để đánh chiếm đảo.

Trong trận chiến ác liệt diễn ra sau đó, một thiếu úy người Việt đã ôm chặt lá cờ để ngăn kẻ thù đoạt lấy. Anh bị bắn vào đầu vì hành động này. Lá cờ ngay lập tức được nhặt lên bởi Nguyễn Văn Lanh, người đã giữ nó cho đến cả khi bị thương. Trận chiến kết thúc và những người lính Việt Nam vẫn giữ được trận địa, họ vui mừng khi nhìn thấy lính Trung Quốc rút lui và quay về tàu của mình. Tuy nhiên, đó chỉ là những niềm vui rất ngắn ngủi. Lanh, người sống sót một cách thần kỳ sau những vết thương nghiêm trọng, cùng với các đồng đội đã phải hứng chịu một cuộc oanh tạc dữ dội bằng pháo và súng máy từ các tàu chiến Trung Quốc. Mặc dù hai tàu vận tải của Việt Nam không cho thấy bất kỳ mối đe dọa nào bởi người Trung Quốc đã nằm ngoài tầm bắn của họ, chúng cũng bị bắn chìm.

Đã có một video ghi lại toàn bộ diễn biến trận giao tranh ấy. Thật ghê rợn khi thấy những họng súng của hải quân Trung Quốc hạ nòng bắn thẳng xé nát Gạc Ma trong khi những người lính Việt Nam hoàn toàn không có khả năng tự vệ. Co cụm giữa trận địa của vòng tròn bất tử, họ chỉ đơn giản chờ đợi một cái kết không thể

tránh khỏi. Video ấy khiến người xem không thể tin vào mắt mình bởi những người lính Việt Nam đã bị tàn sát như thể họ chỉ là những con vật. Người ta chỉ có thể tưởng tượng sự bất lực mà họ cảm thấy khi người Trung Quốc tàn nhẫn xuống tay. Sáu mươi tư chiến sĩ Việt Nam đã hy sinh ngày hôm đó. Chín người sống sót, tính cả Lanh, bị người Trung Quốc giam cầm 3 năm trước khi được thả.

Ngày nay, Trung Quốc đã chiếm đóng Gạc Ma, biến nó thành một hòn đảo nhân tạo có căn cứ quân sự cùng một sân bay. Ngoài ra, trên đảo còn được trang bị tên lửa đất đối đất và đất đối không.

Điều thú vị là đoạn video về vụ thảm sát Gạc Ma đã được bưng bít cho đến tận thời điểm được lan truyền rộng rãi vào năm 2014, bởi không ai khác ngoài chính người Trung Quốc. Tại sao Trung Quốc làm điều đó sau 26 năm im lặng?

Câu trả lời nằm ở những sự kiện diễn ra vào tháng 5 năm 2014. Trung Quốc đã cho neo một giàn khoan bán chìm, giàn Haiyang Shiyou 981, gần quần đảo Hoàng Sa. Đây là một quần đảo khác trên Biển Đông đang có sự tranh chấp chủ quyền giữa Trung Quốc và Việt Nam. Kết quả là, đã xảy ra một số cuộc đối đầu giữa các quốc gia trên biển, sau khi đoạn video được công bố.

Trung Quốc công bố video này như một lời đe dọa ngầm đến Việt Nam, cảnh báo rằng những gì xảy ra năm 1988 có thể lặp lại lần nữa.

Kể từ vụ thảm sát Gạc Ma, Trung Quốc ngày càng tăng cường sự bành trướng ở Biển Đông. Chiến lược của họ là sử dụng sự đe dọa đến từ sức mạnh quân sự, vốn không bị thách thức bởi bất kỳ nước láng giềng khu vực nào, làm nền tảng cho việc tuyên bố chủ quyền – những tuyên bố trái với luật pháp quốc tế.

Trung Quốc tiếp tục ngang nhiên tuyên bố chủ quyền các khu vực khác nhau trên Biển Đông một cách bất hợp pháp để xây dựng các đảo nhân tạo, không hề bị phản đối mạnh mẽ bởi những tuyên bố chủ quyền đến từ những quốc gia khác. Điều này khiến Hoa Kỳ buộc phải tiến hành các hoạt động “Tự do Hàng hải” (Freedom of Navigation – FON). Các hoạt động này liên quan đến việc điều hướng trong giới hạn lãnh hải 12 hải lý được quốc tế công nhận. Việc tất cả các quốc gia đều tuyên bố chủ quyền ngoài khơi bờ biển của họ như là một minh chứng cho thấy tuyên bố của Trung Quốc là bất hợp pháp. Ở chiều ngược lại, Trung Quốc liên tục phản đối các hoạt động FON là bất hợp pháp.

Một hằng số tồn tại nghìn năm trong nền độc lập của Việt Nam là những cuộc đối đầu lịch sử với Trung Quốc. Chiến tranh thường xuyên xảy ra giữa hai bên – gần đây nhất là cuộc chiến dài ba mươi ngày vào 17/2 năm 1979. Việt Nam lại một lần nữa đánh bại Trung Quốc trong cuộc xung đột đó – điều mà Trung Quốc không bao giờ quên. Theo một cách nào đó, người Trung Quốc có thể đã xem những chính sách hung hăng của họ đối với Việt Nam trên Biển Đông như một cách để cứu vãn danh dự.

Hiển nhiên, chính sách ngang ngược tuyên bố chủ quyền vô lý của Trung Quốc trong khu vực là một cái tát vào luật pháp quốc tế và cộng đồng các quốc gia. Trớ trêu là, nó có thể mang lại hai kẻ thù cũ – Mỹ và Việt Nam – cùng hợp thành một mặt trận thống nhất đối kháng lại nó.

Địa lý chính trị đôi khi tạo nên những đồng minh kỳ lạ!”

James G. Zumwalt

James G. Zumwalt là con trai của Đô Đốc Hải Quân Mỹ Jr. Elmo Zumwalt

Nguồn: breitbart.com/national-security/2018/07/12/zumwalt-turns-of-silence-about-a-massacre